

פרשת תצווה - זכור

"וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי" (שמות כ"ט, מ"ד) - פעולת קידוש אהל מועד כלי המשכן והכהנים, על ידי התערבות עליונה, נותת להם מעמד מיוחד ומעלה אותם מעל לסביבתם הטבעית-גשמית.

בציבור גדול לעומת זאת, שכוחו רב משל היחיד, הקדושה פועלת דווקא בתהליך הפוך - היא יורדת אל הקהל במצבו הטבעי, נטמעת בו והופכת ממש לחלק ממנו - "ושכנתי בתוך בני ישראל.. לשכני בתוכם.. " (כ"ט-מ"ה, מ"ו) (עיון בפרשת השבוע)

"פרשת זכור - מוציאין שני ספרי תורה. בא' קורין ז' גברי בפרשת השבוע, ובב' למפטיר בפרשת זכור. (וקריאה זו חיוב מהתורה לקרוא בציבור). מפטירין שמואל א', ט"ו - יכה אמר ה' צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל..! מוצש"ק ערבית בשמונה עשרה אומרים אתה חוננתנו, על הניסים".

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: הרב ארי

ימי החול		שבת	
5.24	זמן תפילין /טלית	17.13	הדלקת נרות
9.02	סוף זמן ק"ש	17.20	מנחה א' 14.00 ב' 17.20
17.38-17.35	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.55	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.35	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער בביה"ס	17.09	צאת השבת

שבת
 שלום

צט אהר אפאנר אמאור

בפרשתנו ישנם שני ציוויים המבטאים שני רעיונות שלכאורה נראים כהפכים זה לזה. שני הציוויים - ציוויים תמידיים. "נר תמיד" ו"קטורת תמיד".

וְאֵתָהּ תִּצְנֶה / אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִיב לְמַאֲוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד

כבר נדרשו הפרשנים ללשון ציווי מיוחדת זו ולמיקומה בסדר הפרשיות, ודרשו שציווי זה הוא ציווי לדורות, שיהיה נר תמיד למאור. ואכן אפשר לראות שגם לאחר חרבן בית המקדש מצווה זו מלווה אותנו:

אף על פי שחרב המקדש ובטלו הנרות, הרי בתי כנסיות ובתי מדרשות שמדליקין בהן והן נקראין "מקדש מעט" שנאמר "ואהי להם מקדש מעט" (מדרש הגדול ויקרא)

ומה כל כך חשוב נר מאור זה? המהר"ל בחידושי אגדות מסביר את חשיבות נר השבת. המהר"ל מדייק שבלשון העברית לתקופת החושך קוראים ערב מאחר ובחושך מטשטשים הגבולות ולא ניתן ביטוי לפרטים "ואין ניכר זה בפני זה והם מעורבים יחד" ואילו לתקופת האור קוראים בוקר, שלכל דבר יש בקרה והוא מופרד מהאחר "ואין אחד נכנס ומתערב בחבירו רק כל אחד בפני עצמו". חשיבותו של המאור הוא ביכולת להבחין ולהבדיל בין הפרטים ולתת לכל פרט את מקומו הראוי בבחינת "יהי שלום בחילך".

וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֵן אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִיבֶנָּה קִטְבֵי תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם (שמות, ל', ח')

מהגמרא במסכת כריתות אנו למדים שהקטורת מסמלת את מרכיביו השונים של עם ישראל:

כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית, שהרי חלבנה ריחה רע, ומנאה הכתוב עם סממני קטרת. (כריתות דף ו עמוד ב)

אחד ממרכיבי הקטורת הוא החלבנה. חומר שלעצמו מפיק ריח רע. ומדוע דווקא אותו יש לצרף אל הקטורת? הרב ניסים מגירונה מסביר שלחלבנה יש את היכולת להוציא מהחומרים האחרים שבקטורת איכויות אחרות ורמות של ריח שלא היו להם לולא אותה חלבנה בעלת הריח הרע.

על מנת להגיע למצב הרצוי של הקטורת יש לשחוק אותה דק דק, עד אשר לא ניתן לזהות את מרכיביה. רק לאחר שכל הסממנים מעורבבים אחד בתוך השני, ניתן להגיע אל האחדות. רק אז יכול הכהן להעלות אותה לפני ה'.

לכאורה לפנינו שני הסברים ותפיסות הפוכות על דרכו של עם ישראל. מצד אחד, יש להאיר בכל פרט ופרט מעם ישראל את יחודו, שאם לא כן, הכל מטשטש ואין שלום בעולם. ומצד שני רק על ידי חיבור אמיתי, דק דק, עד אשר אין מבחינים בין הצורות והגוונים, ניתן להוציא מן הכח אל הפועל את הכוחות הטמונים בכל פרט ופרט שבעם ישראל.

כמו בתזמורת בעלת כלי נגינה רבים ומגוונים, אם המנצח לא ייתן לכל כלי את מקומו, אם הכל יהיה בערבוביא, הרי שההרמוניה תיפגע והקולות שיצאו יהיו צורמים לאוזן. ומצד שני, אם כל כלי ינגן בפני עצמו או שכולם יפיקו צליל זהה, אין כל משמעות לתזמורת...

שתי הגישות הן תמידיות: "נר תמיד", "קטורת תמיד" וזהו כוחו של עם ישראל, לכל פרט ופרט בפני עצמו ישנו הייחוד שלו - "מפוזר ומפורד". אך יחד עם זאת רק מכח היותנו מעורבבים דק דק, יוצאים אל הפועל האיכויות השונות - "עם אחד".

ניצן כרביץ

לצביקה ריזר
אתך באבלך במות אביך יהודה ז"ל
קיבוץ סעד

"ומברך: על מקרא מגילה ושעשה ניסים ושהחיינו-
אין עונים ברוך הוא וברוך שמו בברכות הללו
שלא להפסיקי"
(לוח אי"י - הרב טוקצינסקי)

"ונשמרתם מאד לפסאותיכם"
הקפידו ובדקו שהתחפוש או האביזר בו אתם משתמשים - אינו דליק!
תרסיסים מסוכנים במגע עם הפנים ועלולים לפגוע בראייה.
שימו לב שהילד מסוגל לראות דרך המסכה והיא אינה חוסמת את שדה הראייה!
נפצים ופיקות מהווים סכנה הם עלולים להתפוצץ גם בכיס ולגרום לפציעות וכוויות!

צוות כיבוי אש - סעד

נר זיכרון -

(תשס"ח)	יום פטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל	י"ד אדר א'-
(תש"ע)	יום פטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל	י"ז אדר א'-
(תשנ"ג)	יום פטירתו של בננו שמוליק קסלר ז"ל	כ' אדר ב'-

אור ליום חמישי שעבר - יצאו יואל עברון ומנהל הקהילה, למבצע איתור ולכידת מבוקשים על פי מידע מודיעיני מוקדם. המדובר בכ- 400 קוב מים שפירים!! הנעלמים מדי חודש בגזרת השכונות הדרומיות, ואיש אינו יודע לאן. מנהל הקהילה הקים חפ"ק על שעון המים הראשי, ויואל עבר משכונה לשכונה לאחר שלמד מראש ובעל פה, את ציר קווי המים והביוב, חמוש בפנס ואביזרי עזר. לאחר בדיקות קפדניות ועוצר מים על בתים חשודים במהלך הלילה, נלכדו המבוקשים רצים ומסתתרים בביוב שמתחת לביתו של טוביה אלברט ושכניו. כוחותינו שבו עם שחר בשלום. בעקבות המשימה שהוכתרה בהצלחה יתרה, מתכננים השניים את המשימה הבאה.

ביום ששי - הוצגו בכניסה לחדר האוכל- עבודותיהם של ילדי בית כולל המשתתפים ב 'חוג לרישום' בהדרכת מרים צרפתי, ושל הבנות המשתתפות ב 'חוג לצילום למתקדמים' בהדרכת רעות ברוכי מכפר מימון. בעבודות הרישום- 'רישום חפשי עם צבעים מהטבע' -נעזרו הילדים בחומרים טבעיים- תבלינים מסוגים שונים, אשר שמשו להם כצבעים, ובעזרת דמיון מודרך יצרו 'ציור טבעי'. בעבודה אחרת הם השלימו 'פורטרט מאוחד' המחולק לשמונה חלקים לא שווים. כל חלק צויר מנקודת מבט שונה וסביבה אחרת. כך נוצר פורטרט אחד, העשוי ממרקמים וחמרים שונים.

תערוכת הצילומים הייתה מיוחדת ומקורית בכך שהצילום ביטא מאפיין/מושג מחיי הקיבוץ, וצולם על פי הטכניקות שנלמדו במהלך החוג. לידם עמדה קלפי קטנה ופתקי הצבעה פזורים סביבה, כך כל אחד מהמתבוננים יכול היה לבחור את הצילום-מאפיין, שמצא חן בעיניו.

בשבת - חגגנו במזל טוב את בר המצווה של אליה אסולין. בשיעור פרשת השבוע הסבירה אמו שפרה בשיעור עם 'נגיעות קבליות' את המקור לשם 'אליה'. בקצרה, אליהו- המופיע בשמו המלא- מסמל את מידת הדין, בעוד בשם 'אליה' מתבטא האיזון בין מידת הדין לבין מידת החסד- "...והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם..". (מלאכי ג'-כ"ד).

ביום ראשון - התקשט חדר האוכל לקראת היריד. השולחנות והכסאות שבחדר האוכל השמאלי, החלו לזוז בעזרת הילדים למבנה של תיאטרון, וריח הפורים נישא באוויר.

בערב - ז' באדר- התקיים המפגש השנתי המסורתי של 'חברה - קדישא דק"ק סעד'. הרב ארי עסק בשיעורו בשאלות הלכתיות המתייחסות לנוהלי הקבורה בבתי העלמין והתרכז בנושא 'הדרת נשים' בקבורתן. האם מותר לקבור אישה זרה ליד גבר? כיצד מתייחסת ההלכה לקבורת אישה ליד בעלה? ואם היה נשוי פעמיים למי העדיפות להיקבר ליד בעלה, לאישה הראשונה או לאישה השנייה? באי המפגש החליפו ביניהם דעות ומסורות על שולחנות ערוכים בתקרובת קלה. מוסר כתבנו מתחת לפני השטח - חיים הרצל.

ביום שני - לקראת הצהריים ביקר כתבנו לענייני תשתיות בדרום - אורי יערי, באתר הבנייה של תחנת הרכבת הנבנית בשדרות ופגש בשיירת שר התחבורה מר ישראל כץ. לאחר שהחליפו ביניהם מילות נימוסים, פיתחו השניים שיחה ערה ועניינית בה מסר השר לכתבנו את הידיעה על כך שהרציף הנמצא בשדרות ייכנס לפעולה בעוד כעשרה חודשים!! רבותיי! מדובר בסקופ אמיתי שהגיע בלעדית למערכת "עלים" על ידי כתב ערני וחד עין, ולא כמתחה לקראת הפורים. הדיווח מבשר על שיפור מהותי בהתנהלות חיינו כבר ב- 2014. בהמשך לשיחתם הספונטאנית העיר אורי לשר על המפגע התחבורתי בצומת בארי והוא הבטיח לזרז את בניית הכיכר למען בטיחותם של הנוסעים.

גם התחנה המרכזית בבאר שבע מפתיעה לטובה בכך שהפכה להיות מרווחת, ידידותית ומפוארת למשתמשים. אמנם בנייתה טרם הושלמה והאנדרלמוסיה מסביבה בעיצומה, אך תוצאות השיפורים, כבר ניכרות היטב בשטח. מוסר כתבנו לענייני רווחת הנוסעים בתחבורה הציבורית בדרום- ראובן עברון.

באותו היום הובא למנוחות שמוליק קראוס ז"ל, מאבות הזמר העברי וחבר בשלישיית "החלונות הגבוהים" בסוף שנות הששים. הניגוד שבין היצירה האנושית והרכה לבין היוצר התוקפן והאלים, עוררו עניין רב בציבור וכך גם עובדת היעדרותם של שותפיו ללהקה וילדיו מהלוויה. חבריו- סגוריו שהגיעו ללוויה טענו: כי בסיכום הכללי זכויותיו האפילו על חובותיו, מה גם שמאז התקופה האלימה בחייו חלפו עשרות שנים שקטות.

.. "אצו רצו גמדים", "עייפה בובה זהבה" - ובסוף, כולם שכבו לישון. יהי זכרו ברוך!

ביום רביעי - נערכו: ההכנות, השיפוצים, ההקלטות, ההסרטות והחזרות האחרונות לפני נשף פורים שיתקיים במוצ"ש הבא עלינו לטובה. בהצלחה לכל השותפים למאמץ, ותודה מיוחדת לשלום רבינוביץ'. מיהו שלום רבינוביץ'?! - גם הקורא לפעמים צריך להתאמץ!

פּוֹרִים אַחַת - יוֹרֵט קִימָלֶאן

מחשבות על פרשת "זכור"

על פי הכתוב, מצוות הזכירה מתייחסת למעשה עמלק כנגד ישראל - "בדרך בצאתכם ממצרים" - (דברים - כי תצא כ"ה, י"ז).

לכאורה ברור שהמלחמה נערכה בסמוך ליציאת מצרים, ומה הטעם לתוספת זו: "בדרך בצאתכם ממצרים"? עיינתי וחיפשתי הסבר במפרשים, ומשלא מצאתי ניסיתי לפרש על פי דרכו של אבי: מכיוון ואין מילים מיותרות בתורה, יש לנסות ולמצוא את התשובה בהקשר הכולל ואף על דרך השלילה.

האם מותר לו לעמלק להילחם בישראל?... כנראה שכן. אולי טיעון זה נשמע מוזר, אך אנסה להסביר זאת בהיבט הכולל תוך כדי חזרה לאחור ועמידה על יחסי הכוחות.

נחזור לברכת יצחק לבניו. יצחק נעתר לבקשת בנו עשו המבקש אף הוא ברכה ומקבל אותה: "ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעב" ד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צנאריך". (בראשית כ"ז, מ').

החיים על החרב היא מהותו של עשו והמרידה ביעקב- נכונה לו. אלא, שגם לה יש מגבלות. פעולתו של עשו מותרת לו, בתנאי שיעקב שולט במעשיו ואחראי על גורלו - אז יש לה תפקיד והוא להחזיר את יעקב למסלולו. אולם כשיעקב בדרך בצאתו ממצרים בהיותו בעמדה פיסית ורוחנית נחותה, במצב כזה, אסור לו לעשו לפגוע בו, ואם עשה זאת הרי זה בניגוד גמור לכוח שקיבל בברכתו של יצחק.

אהרן כ"ף

בְּנֵי יְקוֹתֵיאל ז"ל וְלֵאָה תַּבִּי"א אֵל בְּחוֹלֶון

”והלכת בדרכיו” – קובץ הלכות לחג הפורים תשע”ט

”החיבור הזה לא חיברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול...” (מתוך הקדמת רמח”ל ל”מסילת ישרים”)

קריאת המגילה:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשמוע את קריאת המגילה פעמיים – בליל פורים וביום פורים. מטרת הקריאה היא לפרסם את נס ההצלה הגדול לו זכינו בימים ההם בזמן הזה.
- ב. במוצ”ש איחרנו את זמן תפילת ערבית (18: 40) על מנת שהציבור יוכל להתכונן לקריאת המגילה (הבאת מגילות, תחפושות וכו’). בצאת השבת (18: 09) יש לומר ‘ברוך המבדיל בין קודש לחול’, ורק אז מותר להתחיל את ההכנות לתפילה. הבדלה תיערך בבית הכנסת לאחר סיום התפילה. מי שרגיל בכל מוצ”ש להבדיל בביתו - לא לשכוח להבדיל לאחר התפילה.
- ג. בעל הקורא מברך שלוש ברכות לפני הקריאה (שו”ע סי’ תרצב, א). הקורא יכול להוציא את הציבור ידי חובה בברכות ובקריאה, וכן כל אחד מהשומעים יכול לצאת ידי חובה בברכות ובקריאה של הקורא (שו”ע סי’ תרצ, יד).
- ד. אין לדבר ולשוחח באמצע הקריאה. כאשר האדם משוחח הוא אינו מאזין לקריאת המגילה, ואם הפסיד אפילו מילה אחת מהמגילה – לא יצא ידי חובה (שו”ע סי’ תרצ, ד).
- ה. נהגו לקרוא בקול את ארבעת פסוקי הגאולה. בעל הקורא יחזור על פסוקים אלו כדי שכל הציבור ישמע אותן מתוך מגילה כשרה (שו”ע סי’ תרצ, יז).
- ו. צריך לקרוא בנשימה אחת את עשרת בני המן. ונהגו להתחיל מ’חמש מאות איש... עשרת’. בעל הקורא ימתין עד שהציבור יקרא ואז יקרא בקול מתוך המגילה (שו”ע סי’ תרצ, טו).
- ז. מי שהחסיר מספר מילים, יכול להשלים אותם מהמגילה המונחת לפניו, ואפילו איננה כשרה (שו”ע סי’ תרצ, ג ובמשנה ברורה ס”ק ז).
- ח. מנהג הכאת המן הוא מנהג קדום וחשוב, אך חשובה יותר שמיעת המגילה, לכן נשתדל לשמור על המנהג בגבולות הטעם הטוב, כך שיתאפשר לשמוע את כל סיפור המגילה ברצף (שו”ע סי’ תרצ, יז ובמשנה ברורה ס”ק נט-ס).
- ט. בסוף הקריאה לאחר גלילת המגילה יברך בעל הקורא ברכת ‘הרב את ריבנו’ (שו”ע סי’ תרצ, יז). אין לדבר עד סיום ברכה זו.
- י. את המגילה יש לקרוא על הסדר ולא למפרע, לכן מי שאחר לקריאה והחסיר כמה פסוקים, לא יכול להשלים לאחר מכן את הפסוקים שהחסיר. עליו לשמוע את המגילה מהתחלה (שו”ע סי’ תרצ, ו).
- יא. בברכת ‘שהחיינו’ בקריאת היום יש לכוון גם על שאר מצוות היום (משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים).
- יב. מי שמתכנן נסיעה לירושלים בימי הפורים (ראשון-שני) כדאי שיברר קודם מתי הוא אמור לחגוג את חג הפורים, מכיוון שלפעמים גם אנשי סעד יחויבו לחגוג בט”ו באדר.

קריאת מגילה לנשים:

- א. אישה יכולה לקרוא את המגילה ולהוציא נשים ידי חובתן.
- ב. על פי פסק הרמ"א נשים אינן חייבות בקריאת מגילה אלא בשמיעה בלבד. לכן תברכנה לפני הקריאה "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לשמוע מגילה" (שו"ע סי' תרפ"ט, ב).
- ג. גם הנשים תברכנה לאחר הקריאה ברכת 'הרב את ריבנו' (יביע אומר ח', או"ח נו, ציץ אליעזר יג, עג).

מתנות לאביונים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים.
- ב. גובה מינימלי למתנה הוא שווה פרוטה, וכל המוסיף – הרי זה משובח (משנה ברורה סי' תרצד, ס"ק ב).
- ג. כל מי שנותן מכספו לועדת הצדקה של הקיבוץ עבור מתנות לאביונים, יקיים את מצוות היום ע"י שליחים. המתנות יחולקו ביום הפורים למשפחות נזקקות באזורינו.

משלוח מנות וסעודת פורים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשלוח משלוח אחד הכולל שתי מנות לאיש או אישה ביום הפורים על מנת להרבות אהבה ושמחה בינינו.
- ב. המשלוח צריך להכיל שני מיני מאכלים שונים (ואפילו אם ברכתם דומה הם נחשבים כשני מינים, כמו עוגה ובייגלה). בקבוק יין או משקה אחר נחשב גם הוא כמנה. את משלוח המנות יש לשלוח ביום ולא בלילה (שו"ע סי' תרצה, ד).
- ג. אב"ל חייב בכל מצוות היום. נהגו שאין שולחים מנות לאב"ל כל י"ב חודש, ומותר לשלוח למשפחתו (שו"ע סי' תרצו, ו).
- ד. כדאי וראוי להרבות יותר במתנות לאביונים ממשלוח המנות ומסעודת הפורים (רמב"ם הלכות מגילה פרק ב, יז).
- ה. סעודת הפורים שאכלה בלילה לא יצא ידי חובתו, שכך הוא לשון המגילה 'ימי משתה ושמחה'. נהגו להרבות בסעודה גם בלילה (שו"ע סי' תרצה, א).
- ו. בברכת המזון (וכן בתפילה) יש להוסיף 'על הניסים'. מי ששכח יכול להוסיף בסוף ברכת המזון 'הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו...'. אם שכח גם שם – לא יחזור לברך (שו"ע סי' תרצג, ב וכן סי' תרצה, ג).
- ז. גם מי שסיים את סעודת הפורים בלילה יאמר 'על הניסים'.
- ח. ראוי להרבות בשתיית יין בסעודה זו, זכר לנס המגילה שהתרחש כולו סביב למשתאות היין. מי שיודע ששתייה כזו תגרום לו להתנהגות שאיננה ראויה – ימעיט בשתייה (שו"ע סי' תרצה, ב). ביאור הלכה שם ד"ה עד דלא ידע).

'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר' – כן תהיה לנו'

חורים בכשרות ו.ל.ימאניס חמאזיט

בהתקרב חג הפורים, עלו בזכרוני מספר ארועים מן העבר הרחוק – כלומר, מלפני כיובל שנים.

נתחיל ב"חורים בכשרות". לא, אין הכוונה ל"חורים" במובן של אי כשרות, אדרבה – נהפוך הוא, כמו שנהוג לומר בימי הפורים – המדובר, אם אפשר לכנות זאת כך, ב"עודף כשרות"... ומעשה שהיה כך היה: בשנות החמישים השתלם בעבודת המטעים אצלנו חבר נחל עוז, עמוס המכונה "טאיו". כיום מנוחתו עדן. עמוס עבד אתנו כשנה וכמובן סעד עמנו את הארוחות בחדר האוכל. (למען הדיוק, חדר האכילה – כמו שהקפיד נתן קויפמן ז"ל לקראו).

לאחר מספר שנים, נענה קיבוץ נחל עוז לפנייה של בני עקיבא, לקלוט מחנה עבודה בתקופת הקיץ – מאחר שבקיבוץ הדתי לא היו מספיק קיבוצים עבור שפעת חברי בני עקיבא. כמובן, שלצורך קליטת המחנה, התארגן מטבח נחל עוז "להתכשר". יום אחד הגיעה קריאת טלפון נואשת מן האקונומית של נחל עוז לחדר האכילה שלנו. למזלה (הטוב או הרע...) הרים את השפופרת חברנו מרדכי תמיר ז"ל, ששמע בתמהון את שאלתה בהאי לישנא: לפי חוקי הכשרות, כמה חורים צריך לקדוח בסכום החלבי וכמה בבשרי? תמיר לא התבלבל, מיד הבין שכנראה עמוס זכר משהו מימיו בסעד וכך תדרך את האקונומית. תשובתו היתה פסקנית: מעיקר הדין צריך חמישה חורים בבשרי ושניים בחלבי – אבל יש המקילים ומסתפקים בארבעה בלבד בבשרי! לאחר שהבין שהיא קלטה ברצינות את המסר, הזדרז להסביר לה את עובדות החיים וסיפר לה איך נהוג בסעד בנושא זה. יהא זכרם של עמוס, נתן ומרדכי זכור לטוב!

ומה הקטע של הלימונים? באותן שנים, בטרם היות פרדס הדרים בסעד, גידלנו במטע דונם אחד (!) של לימונים, לצרכי המטבח. מדי פעם נדרשנו ע"י האקונומית (שלנו, לא של נחל עוז...) לקטוף לימונים עבור המטבח. לעתים היה זה בתקופה של מחסור בכוח אדם – ונאלצנו למצוא תירוצים מדוע אין באפשרותנו להביא את הדרוש. באחת הפעמים, אזלו התירוצים במוחי, וכאשר האקונומית לחצה עלי – עניתי לה בצחוק: הלימונים חמוצים עדיין... להפתעתי הרבה, היא קיבלה את התשובה ברצינות – ומאז, בכל פעם כשהיינו בלחץ, השתמשנו בתשובה זו...

מכיון שהזכרנו את חלקת הלימונים הקטנה, אספר עוד אנקדוטה הקשורה בה. כאשר בפרדס הגיעה חלקת הלימונים לפרייה, פנינו למרכז המשק בהצעה לעקור את הדונם המסכן במטע, הגורם לבעיות מאחר שהוא צמוד לחלקת השזיפים (אותה חלקה, ששמה היה "12 דונם", אשר בכניסה אליה עלה חיים יקותיאל על המוקש הראשון שהונח בשדותינו לאחר מלחמת ששת הימים) – וחמרי הריסוסים של הגידולים השונים היו "צהובים – תרתי משמע * – זה לזה". מה רבה היתה הפתעתנו, כאשר מרכז המשק הודיענו שהגזבר, שהיה אז חיים אפשטיין הי"ו, מתנגד לעקירת הדונם המדובר.

שאלתי את חיים מדוע הוא מתנגד וההסבר היה מוכן בפיו: קיבלנו אשתקד סכום של 33000 לירות (שהיה אז סכום מכובד) על הלימונים ששלחתם לבית האריזה. עניתי לו, שזה לא יכול להיות – כי המשלוח היחיד ששלחנו בעת שהיה לנו עודף לימונים – היה שווה בקושי 300 לירות בלבד... חיים התעקש שזה מה שקיבלנו.

-----

* צבעו של החומר שרוסס לעידוד "התעוררות" פקעי הפריחה של השזיפים היה צהוב..

בבדיקה נוספת התברר ש: א) חיים צודק, ו ב) גם אני צודק... איך זה יכול להיות? פשוט מאוד: אכן קיבלנו 33000 לירות – עבור הלימונים שנשלחו ע"י קיבוץ סער... מעניין, שבקיבוץ סער לא הבחינו בחסרון כיס זה, ורק בזכותנו נודע להם (כעבור שנה וחצי!) על כך שהכסף הגיע לסעד. סוף דבר – אלמלא חפצנו לעקור את הדונם המסכן, היינו היום הרבה יותר עשירים...

מזכרונותיו של חנוך זולן

מזל טוב למריט ואיוסף צרפתי ולכל המשפחה
אנישואי הנכד היא צפ"ל איסל
שתלכו לאושר ונחת

בארות-יצחק שפנדל

בחודש שעבר התקיים טקס רב משתתפים מרגש במיוחד, לחנוכת אתר המגדל, שעמד לתפארה במרכז המחנה של בארות-יצחק. הטקס נקבע ליום השנה השבעים לעליית אחותנו הבכורה על הקרקע.

זה לא המקום להעלות על נס את גבורתם של חברי וחברות בארות-יצחק. הרי היא כתובה בספר דברי הימים של מדינת ישראל בכלל, והקבוץ הדתי בפרט.

תהליך בניית האנדרטה היפה לא היה פשוט, העבודה התחילה באחור, ובנוסף נאלצנו כבר בשלבי העבודה הראשונים להחליף את הקבלן שנבחר.

את העבודה קיבל על עצמו הפעם מיועדנו דוד פוזניאק, הקבלן שמרחיב את "בית-שקמה". מכיוון שנכנסנו ללוח זמנים בלתי אפשרי, נאלץ דוד להפסיק את עבודתו בסעד, ול"מתוח שרירים" על-מנת להספיק להשלים פחות או יותר את מלאכת הקמת האנדרטה עד יום הטקס.

דוד עשה עבודה יוצאת דופן, השקיע את כל ליבו והיצירתיות שלו, ובסופו של דבר יצאנו ויותר מחצי תאוותנו בדינו.

אני חש כי אנו "בעלי-חוב" גדולים של סעד, שספגה בשקט את הפסקת העבודה על "בית-שקמה". הערבות ההדדית שהפגינה כאן סעד, אינה דבר מובן מאיליו, ועל כן מגיע לה יישר-כוח - ותודה מעומק הלב. ובינתיים כולנו מוזמנים לבקר באתר, על-אף שהוא טרם הושלם.

צאוס-קרט

למה כוונתך? אן, "בימים ההם בלמן הנה.."

נאת: רני סימקין

סוגיה זו מעסיקה אותי בכל פעם שחג זה ממשמש ובא. מדוע צריך לשתות – ולהשתתות?
(התשובה בסוף הרשימה)

ובכן החג נגע בכל אחת ואחד בקבוץ. היו שקבלו את החג בציפייה גדולה, והיו שציפו למוצאי החג בציפייה גדולה עוד יותר..

זכרונות ומראות מפורים חולפים בזכרוני כמו היה זה אתמול! ועד היום אני תוהה על האדיקות וההקפדה בכל מצוות החג. ואין לי ספק שהחג תרם רבות להרגשת היחד במקומנו. קשה לכתוב ולזכור שבעים חגי פורים שמחים ומרהיבים.

כחברי גרעין וממסורת ישיבות בני-עקיבא רצינו להקים מקהלת חזנים לתפילת ערבית לפורים. הרצון היה לדקור בסיכה עדינה את הטכסיות המכובדת והמסודרת בתפילה, פעם בשנה – בפורים. "החזן" עלה לבמה ומסביבו "המשוררים" שתיקה מכובדת, ומתחילים בתפילה. זכינו לשיתוף פעולה מחלק מהקהל למגינת ליבם של יוצאי ברלין ופרנקפורט – אומיין, מה האזייטים האלה שרים עם החזן, ואפילו לא מזייפים. מקריאת המגילה יצאנו עם אובדן אחוזי שמיעה. נפצים מייצרי רעש מחריד! ילדים שמחים ובוכים וכשנתן קורא המגילה במגבעת חזנים מרשימה, והגיע ל"נתן - המלך" בקריאת המגילה, רעדו אמות הסיפים מרעש הצעקות, והמן הרשע פשוט לא הבין מה לינתן! ולרעשני פורים – אכן פשוט מסורת מקומית.

בארוחת הערב שרה לוי – זכורה לטוב מופיעה כל חצי שעה בתחפושת אחרת, פעם התחפשה לרב גורן (האף והזקן היו דומים).

היריד היה מושקע לשמחת הילדים והורים.

באחת הפעמים הכינה חברת הנוער בהדרכת יהודה שפיצר יריד פורים בבריכת-השחייה כולל סירה שהפליגה בבריכה – השקעה ענקית! כעבור שעה מהפתיחה פקד אותנו גשם זלעפות וכהרף עין כל היריד הפך שלולית אחת גדולה, היריד התרוקן במהירות חוץ מילד אחד עטוף מעיל רועד מקור, נחוש לגמור את הארטיק נוטף הגשם. סעודת פורים עם קרפלך (כיסונים במרק), חידת ליפא ושוקולדים-מריר מתעופפים בחלל, ואחריה במוצאי החג נשף פורים, מוקד ושיא לחג.

בנשף - הקבוץ נחלק לקבוצות הופעה לפי שכונות. כל שכונה הכינה הופעה – אקטואליה מקומית וארצית, בדמות מחזמר, הצגה, ריקוד וכו'. בכל שכונה היו מעט שחקנים והרבה סטטיסטים. כולם היו או "משמר המלכה" או "משמר המלך" או "משמר הגבול" בקיצור, שומר שחקנים ה'.

שכני אלי שלווין כבכל פורים ולא משנה תוכן ההופעה, הוא היה דייג! בצידי רחבת המופע - כיסא, גיגית מים גדולה לפניו, חכה בידו ומקטרת בפיו כתמיד בחכתו ובשתיקתו וקסקט מכסה את בלוריתו.

עד שהמשתתפים נכנסו לנשף לאחר הרונדו המשמתי, כל המקומות כבר היו תפוסים ע"י קרובי משפחה מדרגה שלישית – ואורחים מכל הסביבה, וזה תסכל מאוד.

זיכרון אישי – חבריי ואני בתוכם ערכנו טקס השקה ל"ספינת המפד"ל" אני הייתי נציג הממשלה שר המשטרה שמו: בן – זקונים מטריד, על משקל שלום בכור שיטירית.

פתי שר-הדתות ברך באשכנזית/אידיש לא ברורה וכל הקהל צעק – לא ברור, אבל גם פתי לא התכוון שיהיה ברור, (יצפאן – כל הזכויות שמורות לפתי!) אלי המשיך לדוג דגים בגיגית ותירוש הוביל הטכס ביד רמה. ובהפסקה – כמובן לחמניה מחוררת ובתוכה נקניקיה בטעם בשר. ההכשרות של בני-עקיבא ארה"ב גם הופיעו וכל שנה שרו על מיון הגזר הלא נגמר. בקיצור – היה שמייח.

לאחר הנשף והשכבת הילדים לישון יזמנו והתחלנו את מועדון הלילה שבו היה צוות שהכין תוכנית והצבור צפה ונהנה ויצא במחול (נשים וגברים יחד - רחמנא ליצלן).
שעה שלוש לפנות בוקר אור לפורים שושן, תם סדר חג הפורים בסעד. הוסיפו את משלוח המנות ותקבלו חג עטור פעילות ועייפות.

התשובה לשאלה למה ראוי לחגוג את חג הפורים היא – שאילולא פורים נשותינו החסודות היו מתחילות בניקוי פסח כבר מיד אחרי ט"ו בשבט.

כ"א

אמרים ואמסה בן צבי
מלא טוב אהואדת הנין
נכד איהודית וידן
בן אברכה ואחנן הוד

אסתר זיוון ואכל המסחה, מלא טוב כפול אהואדת הנ'נות
מת אהדר ואברק כרטוב נכדה אהלא כרטוב- מקבוצת יבנה
מת אחן ואלירן איבנה נכדה ארמקית ואצביקה שריד- מקבוצת יבנה

מואצדת רכב

בימים אלו נכנסים לסידור הרכב, כמה רכבי "תיר" – רנו פלואנס, המותרים לנהיגה גם לנהג צעיר.
בעת ההזמנה, יש לבדוק היטב שהרכב מותר לנהיגה לצעירים וכן בזמן הלקיחה.
הרכב מוגדר כ: "תיר צעיר" ובאחריות הנהג לוודא זאת.

כל רכב אחר של "תיר" מיועד לבני 21 ומעלה ואין עליו ביטוח לנהג צעיר!

מנהרת הלמן -

השנה היא 1970 – החברים מקבלים הזמנה רשמית והוראות אחרונות לפני נשף פורים הגדול. לנשף התכוננו החברים על פי החלוקה לשכונות חודשים מראש ועליו עוד ידברו שנים אחר כך. על פי הדגש בנושא השתייה ישנן השערות וודאיות בדבר כותב החרוזים שימו לב! לקראת הסוף מגיעה תזכורת ברוח התקופה, להימנע מביקורי קרובים..

פתשגן הכתב : _ + ^ !

להיות היהודים שמחים בקבוצה
עליזים ורוננים בחדווה ודיצה...

מקפצים וששים שוחקים ומכרכרים
מתבדחים, מרקדים ומזמרים

תתרכז על כך כל שכוך שכונה
תטרח ותעבוד ותעסוק בהכנה

כדבר שנאמר בכתב הדת
מי שטורח בערב – אוכל בשבת

והרי כל אחד אוהב לאכול
ולמה נחשה – קדימה ובמרץ לפעול

והרוצה שרוח טובה תשרה עליו
ייטיב את לבו ביין שרף

יעטה וילבש תכלת בוץ וארגמן
ישנה פניו ויתאפר כיד אמן

ואז נרים הכוסית ונשתה לחיים
בתכנית השנה – שלי ירושלים

רק בסוף לכולם אנו מזכירים
כי פורים אינו חג הביקורים

והנשף הגדול מיועד
לתושבי המקום בלבד

"זת לבש אסתר מלכות"

אירועי "קריאה" לקהילת נשות סעד - תשע"ג

חברות יקרות שלום

פורים כבר בשער וכמסורתנו מזה שנים, נקיים גם השבת, שבת 'זכור' (שבת פר' "תצוה", יג' אדר תשע"ב) תפילת מנחה לנשים וקריאת "זכור".

נפגש בשעה **13.00** ב ד י ו ק במועדונית של החטיבה.

13.00 תפילת מנחה וקריאת "זכור"

13.15 שיעורה של חמוטל אבן חן נויבואר

כולכן מוזמנות!

להתראות, הצוות המארגן

"הכל חייבין במקרא מגילה, הכל כשרין לקרות את המגילה לאתוויי מאי? לאתוויי נשים, וכדר' יהושוע בן לוי, דאמר ר' יהושע בן לוי נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס" בבלי, ערכין, דף ב: - ג.

נשות סעד - מבוגרות וצעירות, סבתות ונכדות, תושבות וחברות, מקומיות ואורחות!

גם השנה אנחנו ממשיכות במסורת

ומזמינות את כולכן לשמוע מגילה בבוקרו של חג הפורים (יום ראשון, יד אדר תשע"ג, 24.2.13) מפי

נשים ועבור נשים, כדת וכדין, בשעה **8.30** בבית כנסת שבמועדונית!

להתראות!

לכבוד פורים: חידון נושא פרסיט לאי מצליח לדייק באיזה הפרסיט
- הפסילו ערואליט!!!

לפניכם פתגם השגור בפי כל – "משנכנס אדר מרבין ב...". נתנו לאנשים/ילדים שונים להשלים את המשפט וכל אחד שלף פנינה משלו. תצליחו לשייך את שמות המשיבים לתשובות? נסו כוחכם..

1. מראים לו את הדלת החוצה!

2. מתחילות הצרות..

3. מסתיים שבט.

4. על אחת כמה וכמה שמרבים בשמחה.

5. מרבים בשמחה גם בלי סיבה.

6. משמיעים על השקלים.

7. – ראייה חיובית בחיים!

8. יעקב פרידמן מגונדר.

9. בוכים משמחה.

10. מרבים בטחינה.

11. אין לי מושג..

12. מתקרב פסח.

13. נרדמים בשמירה.

14. מרבים באכילה.

15. מרבים בממתקים ומילים טובות על אנשים נחמדים.

16. מסיימים את הניקיון לפסח ומרזים בשמחה לאחר החורף.

17. נהוג שמרבים בשמחה. 18. מתחילים ללמוד הלכות פסח.

-----גזור ושים בת"ד עלים מס 305 - עד יום שני 25/02 שעה 20.00! (מוצאי שושן פורים)

ואלה שמות המשיבים - סמן את מספר התשובה ליד השם הנכון.

חיים הרצל _____ ספיר חביביאן _____

יואל עברון _____ זיו יערי _____

נתי רונה _____ רונית דנינו ויפה כהן _____

ישי אברהם _____ יענקוש זיוון _____

בנצי לנדאו _____ דוד דרורי _____

רמי סימקין _____ הרב ארי _____

מוריה פולק _____ אילן כהן _____

שרה רבלין _____ המספר הנוסף _____

אודי שוהם _____

אלעד רובין _____

הפרס הגדול!

ארוחת צהריים זוגית מפנקת בחדר האוכל ש "בקיבוץ סעד" הכוללת מנה עיקרית עם 2 תוספות, סלט קר סודה/מים חופשי!!!

הפרס השני-

ארוחת בוקר בריאותית: 2 מנות סלט, טחינה, שמן זית, ביצה, סובין (ללא הגבלה), פרוסת לחם מלא ושתייה חמה בקנקן בינוני.

(ניתן להוסיף חלבה/שוקולד ע"פ המחירון)

השובר יימסר לעונים נכונה על פי תעודה מזהה- במעמד גזבר/חשב הקהילה.

ההשתתפות אסורה על בני משפחתו של עורך העלון ואלו ששוחחו אתו בשבועיים האחרונים!

שם פרטי _____

שם משפחה _____